

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu složený z předsedy Mgr. Radovana Havelce a členů JUDr. Lubomíra Ptáčka, JUDr. Renáty Golkové, JUDr. Olgy Pouperové, JUDr. Petra Poledne a JUDr. Pavla Klaila projednal v ústním jednání dne 18. 1. 2019, návrh **předsedy Městského soudu v Praze** na zahájení kárného řízení ze dne 9. 4. 2018, sp. zn. Spr 999/2018, proti **JUDr. Margitě Víškové**, samosoudkyni Městského soudu v Praze, zast. JUDr. Přemyslem Hochmanem, advokátem se sídlem Na Florenci 1, Praha 1, a rozhodl

t a k t o :

**JUDr. Margita Víšková, nar. X,
soudkyně Městského soudu v Praze**

s e u z n á v á v i n n o u , ž e

poté, co byl dne 1. 2. 2018 v insolvenčním rejstříku zveřejněn návrh dlužníka OLEO CHEMICAL, a.s., IČO 27167909 na vydání předběžného opatření, v řízení vedeném pod sp. zn. MSPH 76 INS 2762/2011, dne 2. 2. 2018 tomuto návrhu plně vyhověla, a to usnesením č. j. MSPH 76 INS 2762/2011-A-250, které bylo na její pokyn dne 5. 2. 2018 v 16:46 hodin též zveřejněno v insolvenčním rejstříku pod pořadovým číslem B-279, přičemž následujícího dne 6. 2. 2018 o stejném návrhu ze dne 31. 1. 2018 opětovně rozhodla, a to usnesením pod č. j. MSPH 76 INS 2762/2011-B-282 tak, že návrh na vydání předběžného opatření naopak zamítla, ač jí již dne 5. 2. 2018 vedoucí kanceláře k jejímu dotazu sdělila, že vyhovující usnesení ze dne 2. 2. 2018 sice nebylo účastníkům doručeno zvláštním způsobem, ale bylo již zveřejněno v insolvenčním rejstříku, tedy bylo ve smyslu § 71 a násl. insolvenčního zákona doručeno, čímž se stalo ve smyslu § 170 odst. 1 o. s. ř., za použití § 7 insolvenčního zákona závazné pro soud, potažmo pro soudkyni, která je vydala, a následně v úmyslu zastřít skutečnost vydání usnesení ze dne 2. 2. 2018 v rozporu s § 215e odst. 3 a § 170 odst. 1 VKŘ pro okresní a krajské soudy nechala toto usnesení z insolvenčního rejstříku i spisu trvale odstranit a pod stejným pořadovým číslem B-279 byl na její pokyn zveřejněn záznam o mylném zařazení tohoto usnesení do insolvenčního spisu,

t e d y :

zaviněně porušila povinnosti soudce a ohrozila důvěru v nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l a

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Z a t o s e j í u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, jako kárné opatření **snížení platu o 10 % na dobu 4 měsíců**, počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem podaným u Nejvyššího správního soudu, jako soudu kárného, dne 16. 4. 2018 bylo zahájeno kárné řízení proti JUDr. Margitě Víškové, soudkyni Městského soudu v Praze, působící na insolvenčním úseku tohoto soudu. K vytýkanému skutku, tak jak je popsán ve výroku tohoto kárného rozhodnutí, kárný navrhovatel uvedl, že dne 2. 2. 2018 v 16:13 hod. zaslala JUDr. Víšková (dále též „kárně obviněná“) vedoucí kanceláře usnesení č. j. MSPH 76 INS 2762/2011-A-250 (dále též „vyhovující usnesení“), kterým vyhověla návrhu dlužníka (společnosti OLEO CHEMICAL, a.s.) na vydání předběžného opatření, a to spolu s referátem k jeho vypravení a zveřejnění. Současně spis odnesla do soudní kanceláře. Vzhledem k tomu, že ve spisu byl založen pokyn kárně obviněné z téhož dne k vypravení jiné písemnosti, spolu s poznámkou „*přilož k usnesení o PO*“, je podle předsedy Městského soudu v Praze (dále též „kárný navrhovatel“) zřejmé, že vyhovující usnesení muselo být v té době již fyzicky součástí soudního spisu. Následujícího pracovního dne (5. 2. 2018) bylo vyhovující usnesení zadáno do systému ISIR (pod poř. č. B-279) a v 16:46 hod. bylo zveřejněno v insolvenčním rejstříku. O této skutečnosti byla téhož dne kárně obviněná informována vedoucí soudní kanceláře. I přesto dala kárně obviněná dne 6. 2. 2018 kanceláři pokyn, aby vyhovující usnesení bylo staženo z insolvenčního rejstříku (čemuž odpovídá zveřejněná poznámka, že usnesení „*není k dispozici*“) a aby bylo též odstraněno ze soudního spisu (tomu odpovídá záznam o mylném zařazení pod poř. č. 279). Téhož dne pak kárně obviněná vyhotovila usnesení, kterým o stejném návrhu na vydání předběžného opatření rozhodla opačně (dále též „zamítavé usnesení“), a to usnesení č. j. MSPM 76 INS 2762/2011-B-282. Toto usnesení bylo ve 12:45 hod. zasláno vedoucí kanceláře a poté byl dán pokyn k jeho zveřejnění v insolvenčním rejstříku; ke zveřejnění došlo ve 14:45 hod. Tyto skutečnosti dle kárného navrhovatele dostatečně potvrzují existenci skutku uvedeného v kárném návrhu, jehož podstatou je hrubé porušení procesních předpisů kárně obviněnou při rozhodování o návrhu dlužníka na vydání předběžného opatření. Dle názoru kárného navrhovatele kárně obviněná popsáním

pokračování

jednáním porušila povinnosti soudce a svým zaviněným jednáním ohrozila důvěru v nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudu, ve smyslu ustanovení § 87 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích (dále jen „zákon č. 6/2002 Sb.“). Vzhledem k závažnosti tohoto jednání a případné újmě, kterou mohl utrpět poškozený, nepodal-li proti zamítavému usnesení odvolání, kárný navrhovatel navrhl, aby kárně obviněné bylo jako kárné opatření uloženo snížení platu o 10 % na dobu 6 měsíců, ve smyslu § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb.

[2] Kárně obviněná ve svém vyjádření ke kárnému návrhu uvedla, že v insolvenčním řízení dlužníka OLEO CHEMICAL, a.s., bylo dne 1. 2. 2018 zveřejněno rozhodnutí Ústavního soudu, kterým bylo zrušeno dříve vydané rozhodnutí o povolení reorganizace tohoto dlužníka. Téhož dne pak napadl u městského soudu návrh na vydání předběžného opatření podaný dlužníkem. Následujícího dne (2. 2. 2018) odpoledne začala kárně obviněná psát usnesení, kterým se návrhu na vydání předběžného opatření vyhovuje (vyhovující usnesení). Toto usnesení dopsala až po pracovní době a poslala je e-mailem vedoucí kanceláře, spolu s pokynem k jeho zveřejnění a doručení (e-mail byl odeslán v 16:13 hod.). Předmětný insolvenční spis taktéž odnesla do kanceláře. Výše zmiňované rozhodnutí Ústavního soudu si poté vzala domů na prostudování, stejně jako její kolegyně JUDr. B., se kterou se o dopadu tohoto rozhodnutí na projednávanou insolvenční věc bavila. Následující pracovní den (5. 2. 2018) poté, co prostudovala rozhodnutí Ústavního soudu a jeho dopady konzultovala s kolegy, začala psát usnesení, kterým se návrhu na vydání předběžného opatření ze dne 1. 2. 2018 nevyhovuje (zamítavé usnesení). Vedoucí soudní kanceláře paní M. proto dala během dopoledne ústní pokyn, aby vyhovující usnesení nebylo zveřejněno, vypraveno a ve spise žurnalizováno; neuvědomuje si, že by jí bylo paní M. řečeno, že v mezidobí již ke zveřejnění došlo. Kárně obviněná tedy předpokládala, že vyhovující usnesení zveřejněno v insolvenčním rejstříku nebylo. Vedoucí kanceláře nicméně přes zmiňovaný pokyn vyhovující usnesení dne 5. 2. 2018 v 16:46 hod.(zřejmě omylem) zveřejnila v insolvenčním rejstříku. Téhož dne přitom učinila do spisu úřední záznam o „zmylnění“ tohoto zápisu; v insolvenčním rejstříku ale zmylnění toho dne neprovedla a kárně obviněnou o ničem neinformovala. Zmylnění zápisu bylo kanceláří zveřejněno v insolvenčním rejstříku až 6. 2. 2018. Dne 6. 2. 2018 kárně obviněná dokončila zamítavé usnesení, které poslala kanceláři s pokynem k jeho zveřejnění; předpokládala přitom, že její ústní pokyn ze dne 5. 2. 2018 byl respektován. Toto usnesení bylo v insolvenčním rejstříku zveřejněno ve 14:44 hod. Kárně obviněná v této souvislosti zdůraznila, že pokud by věděla o tom, že vyhovující usnesení již bylo v insolvenčním rejstříku zveřejněno, takto by v případě zamítavého usnesení nepostupovala. Následně, ještě během dopoledne, nahlédla do systému ISIR, kde zjistila, že vyhovující usnesení bylo v insolvenčním rejstříku již 5. 2. 2018 zveřejněno (nebylo nicméně vypraveno ani žurnalizováno ve spisu). Poté, co jí byl spis vedoucí kanceláře předložen, dodatečně do něj vyhotovila referát ukládající kanceláři vyhovující usnesení nevypravovat a nezveřejňovat a provést zmylnění tohoto zápisu v insolvenčním rejstříku. Jakkoli celá situace vznikla pochybením soudní kanceláře, považovala za vhodné takto postupovat, neboť neměla co skrývat.

[3] K okolnostem, za nichž k popsanému jednání došlo, kárně obviněná uvedla, že v té době čelila zdravotním problémům a nacházela se i ve velmi zatěžující osobní situaci.

Připustila, že jednala zkratkovitě a nedomyslela, že vedoucí kanceláře je nezkušená a nemusí provést ústní pokyn, jakkoli dala najevo, že mu rozumí. Kárně obviněná dále zdůraznila, že je soudkyní již 25 let a její práce byla vždy kladně hodnocena. V roce 2009 byla jmenována místopředsedkyní soudu, po šesti měsících však na tuto funkci rezignovala, neboť se v ní necítila být dostatečně soudcem. Insolvenční agenda je velmi náročná, soudci na tomto úseku čelí velkému nápadu věcí. Kárně obviněná pracuje s plným nasazením a odpovědností, je však limitována kvalitou práce soudní kanceláře a fluktuací pomocného personálu, včetně asistentů. O této dlouhodobě trvající nepříznivé situaci opakovaně informovala i místopředsedkyni soudu JUDr. Bradáčovou. Kárně obviněná si je vědoma, že za chod soudní kanceláře odpovídá soudce, není však v jejích silách reálně kontrolovat dodržování vydaných pokynů, apod. V této souvislosti konstatovala, že vedení městského soudu upozorňovala již v průběhu roku 2017, že kancelář řádně neplní své povinnosti (vypravování pošty, zakládání listin do spisu, apod.). V polovině prosince roku 2017 nastoupila jako vedoucí kanceláře zcela nezkušená paní M., která se vše teprve „za pochodu“ učila, dělala přitom chyby a nedalo se na její práci spolehnout. To vše při vysokém nápadu nejen insolvenčních věcí, ale též incidenčních sporů a žalob na zmatečnost, které kárně obviněná vyřizuje. Ze strany vedení soudu jí přitom nikdy nebyla poskytnuta žádná úleva. Kárně obviněná požádala, aby i tyto okolnosti věci byly kárným senátem zohledněny.

[4] Na nařízeném jednání zástupkyně kárného navrhovatele (JUDr. Simona Bradáčová, místopředsedkyně Městského soudu v Praze) k dotazům kárného senátu uvedla, že chování kárně obviněné je ve vztahu k soudní kanceláři i kolegům problematické. JUDr. Bradáčová od ledna roku 2018 zajistila, aby do oddělení kárně obviněné chodily vypomáhat pracovníce z oddělení Cm, několik jich však odmítlo s kárně obviněnou spolupracovat, hrozily i výpovědi. Rovněž nově přidělená asistentka se dožadovala přerážení od kárně obviněné s tím, že se s ní nedá jednat. Celkově je v předmětném soudním oddělení velká fluktuace pracovníků. Kárně obviněná kancelář ani asistenty neinstruuje, jak konkrétně si představuje výkon jejich práce. Způsob práce kárně obviněné, včetně toho, jak vede spisy, nelze v řadě případů označit za standardní; mnohdy přímo odporoval vnitřnímu a kancelářskému řádu (dále jen „VKŘ“). To ostatně potvrdila i hloubková kontrola v soudním oddělení, provedená dozorčí úřednicí. Z hlediska rozhodovací činnosti považuje kárně obviněnou za kvalitní, odborně erudovanou soudkyni. K dotazu, jakým způsobem jsou obsazovány posty vedoucích kanceláří na obchodním úseku soudu, JUDr. Bradáčová uvedla, že vybírány jsou obvykle ze stávajících zaměstnankyň, jejich zaučení před uvedením do funkce většinou netrvá ani jeden rok.

[5] Kárně obviněná ve své výpovědi na nařízeném jednání vypověděla, že v pátek 2. 2. 2018 vyhotovila po pracovní době vyhovující usnesení. To zaslala elektronicky kanceláři, spolu s pokynem k jeho doručení a zveřejnění v insolvenčním rejstříku. Spis také fyzicky donesla na kancelář, vyhovující usnesení v něm bylo v tištěné podobě založeno. O víkendu dospěla k názoru, že fakt, že Ústavní soud v dané věci zrušil rozhodnutí o povolení reorganizace dlužníka, jí nebrání rozhodnout o povolení reorganizace znovu. Rozhodla se tedy, že tak učiní. Bylo jí přitom zřejmé, že v případě povolení reorganizace nastanou účinky nařízeného předběžného opatření (vyhovujícího usnesení) automaticky; vyhovující usnesení by tedy za této situace bylo obsoletní. V pondělí ráno (5. 2. 2018) celou věc ještě

pokračování

zkonzultovala s kolegyní JUDr. B. a JUDr. Z. z Vrchního soudu v Praze a rozhodla se reorganizaci dlužníka povolit. Během dopoledne tedy zašla do kanceláře, kde jí vedoucí paní M. sdělila, že vyhovující usnesení ještě nebylo zveřejněno. Dala proto ústní pokyn, aby toto usnesení nebylo vypravováno a zveřejněno, na což paní M. zareagovala příkývnutím. Písemný pokyn v tomto směru nevydala, neškrtila ani původní referát ze dne 2. 2. 2018; tento postup jí vůbec nenapadl, jednala ve stresu. Předtím, než začala vyhotovovat zamítavé usnesení, si v insolvenčním rejstříku neověřila, zda nebylo vyhovující usnesení zveřejněno. Zamítavé usnesení vyhotovila během pondělního dopoledne, poté je donesla do soudní kanceláře, kde jí však paní M. sdělila, že vyhovující usnesení bylo již zveřejněno. Kárně obviněná nejprve popřela, že by dala pokyn ke zmylnění zápisu o vydání vyhovujícího usnesení v insolvenčním rejstříku s argumentem, že tento úkon provedla paní M. o své vůli. Později nicméně připustila, že paní M. řekla, že zveřejněný záznam o vydání vyhovujícího usnesení musí být z insolvenčního rejstříku stažen, „protože tam nemá být“. Uvedla, že poté, co zjistila, že zmiňované usnesení je (oproti jejímu pokynu) zveřejněno v insolvenčním rejstříku, dala pokyn: „*tak to zmylňte*“. Paní M. odpověděla: „*já si s tím poradím*“. Následujícího dne (úterý 6. 2. 2018) kárně obviněná vyhotovila zamítavé usnesení a poslala je kanceláři ke zveřejnění a vypravení; současně rozhodla o povolení reorganizace dlužníka.

[6] K dotazu kárného senátu, jak si vysvětluje, že ke zveřejnění vyhovujícího usnesení došlo v insolvenčním rejstříku až před sedmnáctou hodinou dne 5. 2. 2018, kárně obviněná uvedla, že tento fakt přičítá chaotické a neorganizované práci soudní kanceláře. K dotazu, proč by vedoucí kanceláře paní M. měla nejprve tvrdit, že vyhovující usnesení nezveřejní a následně tvrdit, že zveřejněno bylo, ačkoli tomu tak v té době ještě nebylo, kárně obviněná uvedla, že má pověst rázné soudkyně a paní M. se nejspíše bála přiznat, že vyhovující usnesení dosud nezveřejnila. Proto, když byla dotazována, co s tímto usnesením je, odpověděla, že již bylo zveřejněno. Současně kárně obviněná odmítla, že by provedená záměna usnesení byla vyvolána čímkoliv jiným, než změnou jejího právního názoru na (ne)potřebnost nařízení předběžného opatření. Za podstatné pokládá, že v době, kdy žádala o stažení záznamu o vydání vyhovujícího usnesení z insolvenčního rejstříku, tento záznam dosud proveden nebyl, neboť k tomu došlo až později odpoledne. Dle jejího názoru se tedy skutek vytýkaný kárným návrhem nestal.

[7] Pokud jde o okolnosti, za nichž bylo vyhovující usnesení fyzicky odstraněno ze soudního spisu, kárně obviněná na dotazy kárného senátu uvedla, že v tomto smyslu žádný pokyn kanceláři nedala a sama usnesení ze spisu neodstranila. Pouze poté, co jí byl spis předložen kanceláří zpět a toto usnesení v něm již nebylo, vyhotovila (6. 2. 2018) referát, jehož součástí byl pokyn „*vyřad' z IR usn. B-279 + ze spisu*“. Nechtěla totiž, aby pochybení nezkušených pracovníků soudní kanceláře zůstalo na nich.

[8] Kárně obviněná konečně vypověděla, že podání kárného návrhu bylo iniciováno zástupcem jednoho z věřitelů společnosti OLEO CHEMICAL, a.s. Tímto způsobem se zmiňovaný věřitel snažil dosáhnout toho, aby předmětnou věc nadále nerozhodovala. V této souvislosti zdůraznila, že zamítavé (tedy v pořadí druhé) usnesení vyznívá ve prospěch tohoto věřitele; i to jasně nasvědčuje závěru, že vytýkané jednání nebylo žádnou manipulací, kterou by měl být kdokoli poškozen.

[9] V rámci nařízeného ústního jednání byly předsedou senátu sděleny výsledky přípravného šetření, provedeného v souladu s ustanovením § 13 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále jen „zákon č. 7/2002 Sb.“).

[10] Z fotokopie relevantní části spisu Městského soudu v Praze sp. zn. MSPH 76 INS 2762/2011 bylo zjištěno, že tomuto soudu byl dne 31. 1. 2018 doručen návrh dlužníka - společnosti OLEO CHEMICAL, a. s., na nařízení předběžného opatření, kterým by byl k účinnosti rozhodnutí valné hromady dlužníka vyžadován předchozí souhlas věřitelského výboru (poř. č. B-275). Téhož dne byl soudu doručen podnět k odvolání insolvenčního správce a jmenování insolvenčního správce nového postupem podle § 25 odst. 2 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (dále jen „insolvenční zákon“), podaný věřitelem shora uvedeného dlužníka, společností RAVAK, a. s. (poř. č. B-277). Ve spise je dále založen rukou psaný referát kárně obviněné ze dne 2. 2. 2018, adresovaný kanceláři: *„zašli usnesení ve věci (této) tento podnět (B-277) insol. správci k vyjádření do 10 dnů ode dne doručení. Doruč IS do DS+IR (přilož k usnes. o PO)“*. Dále se ve spise nachází (na č. 1. B-279) *„ZÁZNAM O MYLNÉM ZAŘAZENÍ“*, dle kterého *„Dokument MSPH 76 INS 2762/2011-B-279 byl zveřejněn omylem u této sp. zn.“* Záznam je datován dnem 5. 2. 2018 a podepsán vedoucí kanceláře 76 INS M. M. Zmiňovaný dokument (vyhovující usnesení) ve spise založen není. Součástí spisu je dále referát kárně obviněné datovaný dnem 6. 2. 2018: *„Ihned zmylni, vyřaď z IR usn. B-279 + ze spisu. Poté mi spis vrať.“* Pod tímto referátem je učiněna poznámka *„ZMYLNĚNO“* ze dne 6. 2. 2018, podepsaná M. M. Pod poř. č. B-282 spisu se dále nachází usnesení ze dne 6. 2. 2018, kterým kárně obviněná zamítla návrh dlužníka na nařízení předběžného opatření ze dne 31. 1. 2018. K tomuto usnesení je připojen pokyn kanceláři k jeho doručení a zveřejnění v insolvenčním rejstříku.

[11] Z výpisu z insolvenčního rejstříku (dostupného online na <https://isir.justice.cz>) bylo dále zjištěno, že ve věci sp. zn. MSPH 76 INS 2762/2011 byl pod poř. č. B-275 dne 1. 2. 2018 v 16:37 hod. zveřejněn návrh na vydání předběžného opatření; jde o návrh dlužníka zmiňovaný v předchozím odstavci tohoto odůvodnění. Dne 5. 2. 2018 v 16:46 hod. bylo pod poř. č. B-279 zveřejněno usnesení o vydání předběžného opatření; v záložce dokumentů je uvedeno: *„není k dispozici“*. Pod tímž pořadovým číslem následuje záznam o mylném zařazení dokumentu ze dne 6. 2. 2018. 9:28 hod.; jde o záznam vytvořený M. M. zmiňovaný v předchozím odstavci tohoto odůvodnění. Pod poř. č. B-282 bylo téhož dne ve 14:44 hod. zveřejněno usnesení o zamítnutí návrhu na předběžné opatření; jde o usnesení ze dne 6. 2. 2018, zmiňované v předchozím odstavci.

[12] Dále předložila kárně obviněná kárnému senátu kopii usnesení ze dne 2. 2. 2018, č. j. MSPH 76 INS 2762/2011-A-250. Z jeho obsahu se podává, že tímto usnesením bylo vyhověno návrhu na vydání předběžného opatření, podanému dlužníkem dne 31. 1. 2018. Z připojeného referátu dále vyplývá, že kárně obviněná dala kanceláři pokyn ke zformátování tohoto rozhodnutí, jeho doručení a zveřejnění v insolvenčním rejstříku. Tyto listiny byly přílohou e-mailu, který kárně obviněná odeslala M. M. a L. H. dne 2. 2. 2018 v 16:13 hod. Jako příloha tohoto e-mailu je uvedeno: *„OLEO2762-11vyhov.PO.docx“*.

pokračování

Je tedy zřejmé, že zmiňované usnesení a na něj navazující referát byly přílohou tohoto e-mailu.

[13] Dále si kárný senát opatřil spis Městského soudu v Praze sp. zn. Spr 828/2018. Jeho obsahem je stížnost a podnět k zahájení kárného řízení s kárně obviněnou, podané právním zástupcem společnosti RAVAK, a. s., JUDr. Dančišinem dne 8. 3. 2018. Toto podání, kromě tvrzení, že kárně obviněná nerespektuje závazné právní názory a pokyny Nejvyššího soudu a Ústavního soudu, též výslovně namítá „*vydání dvou souběžně protichůdných rozhodnutí o témže návrhu během 24 hodin, manipulace insolvenčním spisem*“. Kárně obviněná se k této stížnosti vyjádřila dne 21. 3. 2018, kdy uvedla, že jde o stížnost neoprávněnou, uvádějící nepravdivé skutečnosti a jiné skutečnosti naopak zamlčující. Dle jejího názoru jde jen o snahu vynutit si změnu konkurzního soudce rozhodujícího předmětnou věc. K okolnostem, za nichž došlo k vydání a následnému odstranění vyhovujícího usnesení, uvedla, že toto usnesení „*odeslala kanceláři omylem, neboť (...) měla již v konceptu připravené rozhodnutí ve věci samé, následně zveřejněné pod č. d. B-279, na základě kterého nařízení předběžného opatření nebude třeba. Uvědomila jsem si to a v zápětí, v pondělí 5. 2. jsem na to upozornila kancelář. Kancelář (nová vedoucí) tedy provedla záznam do IR o mylném zařazení dokumentu*“. Místopředsedkyně městského soudu JUDr. Bradáčová přípisem ze dne 26. 3. 2018, adresovaným JUDr. Dančišinovi, označila stížnost za nedůvodnou, s výjimkou jednání, které je předmětem tohoto kárného řízení.

[14] Kárný senát si dále vyžádal stanovisko soudcovské rady Městského soudu v Praze k osobě kárně obviněné ve vztahu k plnění jejich pracovních povinností a ke kvalitě pracovních podmínek na insolvenčním úseku soudu v období let 2017 a 2018. Ze stanoviska soudcovské rady ze dne 14. 11. 2018 vyplývá, že kárně obviněná je soudkyní s mnohaletými zkušenostmi. Za dobu jejího působení u městského soudu na ní bylo podáno několik stížností, v roce 2012 byla jedna stížnost shledána důvodnou částečně, v roce 2016 byla stížnost shledána zcela důvodnou a kárně obviněné byla uložena výtka. Prakticky po celý rok 2017 a v roce 2018 měla kárně obviněná k dispozici asistentku; od 1. 9. 2018 není pozice asistenta v jejím senátě obsazena. Ve zmiňovaném období měla kárně obviněná po většinu času k dispozici též vyšší soudní úředníci, vedoucí kanceláře a dvě zapisovatelky. V roce 2017 byl nápad insolvenčních věcí do senátu kárně obviněné nadprůměrný, v roce 2018 byl nápad podprůměrný, což bylo ovlivněno jeho zastavením v období od 4. 4. do 30. 6. ze zdravotních důvodů. V roce 2017 byl průměrný měsíční výkon kárně obviněné 117 věcí (průměr 130 věcí), v roce 2018 (do 30. 9.) činil 156 věcí (průměr 136 věcí).

[15] Z osobního spisu kárně obviněné vyplývá, že soudkyní je od roku 1993, kdy začala působit na tehdejším Krajském obchodním soudu v Praze. V období ledna až července 2007 byla pověřena výkonem funkce místopředsedkyně Městského soudu v Praze pro obchodní úsek. Ve spise je dále pod sp. zn. Pers. 230/2016 evidována výtka, uložená kárně obviněné předsedou soudu podle § 88a zákona č. 6/2002 Sb., za průtahy v řízení v jedné soudní věci. Proti této výtce ze dne 14. 3. 2016 se kárně obviněná přípisem ze dne 29. 3. 2016 ohradila a žádala o její zrušení pro nedůvodnost.

[16] Kárný senát dále vyslechl jako svědkyni M. M., která v lednu roku 2018 vykonávala funkci vedoucí soudní kanceláře 76 INS. Svědkyně vypověděla, že vyhovující usnesení zveřejnila dne 5. 2. 2018 ke konci pracovní doby; zjistila totiž, že ve spise je založen důležitý dokument (toto usnesení). Dále vypověděla, že se s kárně obviněnou uvedeného dne vůbec neviděla. Nevyloučila, že spolu mohly hovořit telefonicky, ale bližší okolnosti si již nepamatuje. K dotazu obhájce kárně obviněné následně připustila, že si již detailně události uvedeného dne nepamatuje, a nemůže tedy zcela vyloučit, že se u ní v kanceláři kárně obviněná objevila. Je si však jistá, že 5. 2. 2018 žádný pokyn od kárně obviněné k nezveřejnění vyhovujícího usnesení v insolvenčním rejstříku nedostala; to potvrdila i k dotazům obhájce kárně obviněné a zástupkyně kárného navrhovatele. Uvedla, že její výpověď může potvrdit svědkyně H., která ji tohoto dne zaučovala. Zmylnění zápisu o vydání vyhovujícího usnesení provedla 6. 2. 2018 kolem deváté hodiny; do úředního záznamu uvedla omylem datum 5. 2. 2018. Úřední záznam také založila do spisu. Jednala přitom na základě ústního pokynu kárně obviněné, což opět může potvrdit svědkyně H. á, která byla u toho, když jí byl tento pokyn telefonicky sdělován. Paní H. svědkyni následně sdělila, že takový ústní pokyn není standardní a šla si od kárně obviněné vyžádat pokyn písemný. K dotazu kárného senátu, jakým způsobem plnila pokyny soudce, uvedla, že si vždy vzala spis, a podle spisové značky si našla příslušný e-mail od soudce, který obsahoval soubory a pokyny pro kancelář.

[17] K dotazu kárného senátu, zda jsou jí známy okolnosti, za nichž bylo vyhovující usnesení odstraněno ze soudního spisu, svědkyně uvedla, že si neuvědomuje, že by tento úkon provedla ona. Pokud by tomu tak bylo, jednala by jen na pokyn soudce.

[18] Svědkyně dále vypověděla, že pokud si pamatuje, šlo o jediný případ vyznačení mylného zápisu na základě pokynu kárně obviněné. Zmylnění v jiných případech prováděla sama, šlo ale jen o situace, kdy například nesprávně zařadila dokument do hlavního spisu namísto do příloh. Co se týče ústních pokynů, nebylo výjimečné, že takové pokyny dostávala od kárně obviněné, VSÚ i asistentů. K dotazu obhájce kárně obviněné uvedla, že spisy vyřizovala v pořadí podle toho, co obsahovaly. Dostala přitom instrukce, podle kterých mohla rozlišit důležitost dokumentů zařazených ve spise z hlediska priority vyřizování. V případě vydání předběžného opatření se odpovídající záznam v insolvenčním rejstříku prováděl urychleně, to znamená nejdéle následující den. Přístup do systému ISIR měly v daném soudním oddělení svědkyně a kolegyně, která jí zaškolovala. K dotazu obhájce kárně obviněné svědkyně dále vypověděla, že již od počátku, poté co nastoupila do funkce, žádala, aby jí někdo zaučil. Od 1. 2. 2018 se jí pomoci již dostalo, neboť se u ní každý týden střídaly vedoucí jiných kanceláří, které ji zaučovaly. K dotazu zástupkyně kárného navrhovatele svědkyně uvedla, že v době jejího nástupu na předmětné soudní oddělení kancelář úplně nefungovala, pak ale dostala výpomoc a v průběhu dubna až května 2018 se situace již zlepšila. Ví o tom, že kárně obviněná žádala od počátku jako vedoucí kanceláře někoho jiného, zkušenějšího; nevěřila, že svědkyně tuto práci zvládne. Pokud jde o délku praxe, svědkyně uvedla, že 5 let byla vedoucí kanceláře na exekučním oddělení (do roku 2008), poté odešla pracovat mimo justici do administrativy. Na soud pak opětovně nastoupila v roce 2017, a to na insolvenční úsek. V oddělení kárně obviněné pracovala 10 měsíců.

pokračování

[19] Jako svědkyně byla dále vyslechnuta JUDr. M. B., soudkyně Městského soudu v Praze. Ve své výpovědi uvedla, že 2. 2. 2018 po pracovní době nahlédla do kanceláře kárně obviněné, která seděla nad rozpracovaným předběžným opatřením ve věci OLEO CHEMICAL, a. s., a říkala, že jí Ústavní soud zrušil v této věci rozhodnutí o povolení reorganizace dlužníka. Jelikož má svědkyně na starosti výběr rozhodnutí k projednání na odborných poradách, nechala si náleze Ústavního soudu vytisknout s tím, že se na věc o víkendu podívá. Přes víkend si náleze přečetla, věc si promyslela a v pondělí ráno (5. 2. 2018) kárně obviněné sdělila svůj názor, že ve věci může rozhodnout znovu, jen bude třeba lépe rozhodnutí odůvodnit. Kárně obviněná souhlasila, říkala, že stejný názor má i JUDr. Z. z vrchního soudu, se kterým věc také konzultovala. Vydá tedy nové rozhodnutí, které lépe odůvodní a návrh na vydání předběžného opatření zamítne. Po nějaké době přišla za svědkyní s tím, že usnesení o předběžném opatření má hotové, uvědomila si ale, že na kanceláři je i dřívější vyhovující usnesení. Svědkyně tedy kárně obviněné řekla, ať zaběhne do soudní kanceláře s pokynem, aby vyhovující usnesení nebylo rozesláno. Po chvíli se kárně obviněná vrátila s tím, že vyhovující usnesení nebylo dosud kanceláři rozesláno, jen bylo zapsáno v insolvenčním rejstříku. Řekla tedy kanceláři, „*ať to vyndají*“. K dotazu zástupkyně kárného navrhovatele svědkyně uvedla, že nemůže potvrdit, že by kárně obviněná dávala vedoucí kanceláře v tomto směru nějaký pokyn; v uvedený den v insolvenční kanceláři svědkyně vůbec nebyla. K dotazu obhájce kárně obviněné svědkyně uvedla, že si na okolnosti věci pamatuje dobře, neboť v té době měla naplánovaná zdravotní vyšetření. Později, v březnu, se po poradě od JUDr. Bradáčové dozvěděla, že v dané věci vznikl nyní řešený problém. Sepsala tedy čestné prohlášení, kde popsala průběh událostí dne 2. 2. a 5. 2. 2018 (to předložila kárnému senátu k založení do spisu). JUDr. Bradáčová svědkyni sdělila, že obsah čestného prohlášení neodpovídá obsahu spisu; na to svědkyně reagovala tím, že spis neviděla, uvedla jen, u čeho ve zmiňované dny byla. Na to jí JUDr. Bradáčová nad otevřeným spisem sdělila: „*Kdyby aspoň netrvala na tom, že se to usnesení vyndá*.“ Svědkyně sama o tom, že by někdo první (vyhovující) usnesení o návrhu na vydání předběžného opatření ze spisu vyňal, nic neví.

[20] Svědkyně dále vypověděla, že pokud jde o vztah kárně obviněné k personálu soudu, ví o tom, že zapisovatelka kárně obviněné se v době její nemoci chodila ptát na její zdravotní stav; když odcházela od soudu, požádala svědkyni, aby kárně obviněné vyřídila, že její odchod s ní nějak nesouvisí, dobře se jí s ní pracovalo. Kárně obviněná je náročná na sebe i na spolupracovníky, nechová se k nim však nevhodně, naopak například své bývalé asistentce opakovaně trpělivě vysvětlovala aplikovanou právní úpravu. O problémech, které panují se zajištěním asistentů a obslužného personálu, svědkyně ví, jde o obecný problém na daném úseku. O práci asistentů na tomto úseku není velký zájem, každý soudce se také sám snaží někoho sehnat. Není pravdou, že by se kárně obviněná asistentům nevěnovala.

[21] Kárný senát vyslechl jako svědkyni dále L. H., která v únoru roku 2018 pracovala v soudní kanceláři kárně obviněné jako zapisovatelka a zástupce vedoucí kanceláře paní M.. Svědkyně uvedla, že si s odstupem času již nevzpomíná, co se v kanceláři událo ve dnech 5. a 6. 2. 2018. Pokud jde o způsob interakce kárně obviněné s kanceláří, svědkyně vypověděla, že spisy na kancelář nosila kárně obviněná, chodily si pro ně i pracovnice kanceláře. Pokyny kanceláři se dávaly zásadně písemně. V době, kdy paní M. nastoupila na

soud, práci nerozuměla a nezvládala ji; na kancelář chodili vypomáhat z kanceláří Cm. Svědkyně byla ústně požádána, aby paní M. zaučila. K dotazu obhájce kárně obviněné uvedla, že paní M. neuměla spisy žurnalizovat, zakládat přílohové obálky, apod. K dotazu kárně obviněné svědkyně uvedla, že už v době, kdy paní M. přebírala kancelář, tato dobře nefungovala. Svědkyně dala na soudě výpověď, a to jednak kvůli paní M., která na ni přenášela své povinnosti, neuměla si zorganizovat práci a svědkyni pověřovala jen rutinními úkoly, tak i kvůli vedení soudu, které ji soustavně přetěžovalo – nebylo v lidských silách vše zvládat. Pokud jde o spolupráci s kárně obviněnou, ta byla dobrá a bezproblémová.

[22] Konečně kárný senát vyslechl jako svědkyni J. K., vyšší soudní úřednici insolvenčního oddělení Městského soudu v Praze. Svědkyně vypověděla, že 5. 2., nebo 6. 2. 2018 ráno potkala kárně obviněnou. Z předchozího rozhovoru, který proběhl předcházejícího pracovního dne, věděla, že kárně obviněná hodlá vydat předběžné opatření ve věci OLEO CHEMICAL. Jde o složitou a mediálně sledovanou věc, na které společně pracují, proto se o věci spolu bavily, a to je také důvodem, pro který si na celou událost pamatuje. Kárně obviněná ji sdělila, že povolí reorganizaci tohoto dlužníka a za této situace by bylo nadbytečné vydávat předběžné opatření. Kárně obviněná ji řekla, že dle sdělení kanceláře vyhovující usnesení dosud nebylo zveřejněno, dala tedy kanceláři pokyn „aby to usnesení vyndaly z toho spisu“.

[23] Zástupkyně kárného navrhovatele ve svém závěrečném návrhu uvedla, že provedeným dokazováním byla existence vytýkaného skutku jasně prokázána; ostatně ani kárně obviněná to v podstatě nepopírá. Rozhodně přitom nešlo o zkratkovité jednání, jak tvrdí kárně obviněná. Je evidentní, že v době od 2. 2. do 5. 2. 2018 si měla své jednání promyslet, a přesto že 5. 2. již věděla, že vyhovující usnesení je zveřejněno v insolvenčním rejstříku, rozhodla následujícího dne o stejném návrhu na vydání předběžného opatření tak, že jej zamítla. Existence ústního pokynu kárně obviněné vedoucí kanceláře paní M. provedeným dokazováním prokázána nebyla; za prokázané lze naopak považovat, že kárně obviněná v době vydávání zamítavého usnesení věděla, že vyhovující usnesení již bylo zveřejněno. Tvrzení, která uváděla kárně obviněná na svou obhajobu, vykazují rozpory. Ty se objevují mezi jejím vyjádřením k podané stížnosti, vyjádřením ke kárnému návrhu i její výpovědí před kárným soudem. Zde zástupkyně kárného navrhovatele upozornila, že dle vyjádření kárně obviněné ke kárnému návrhu dala ústní pokyn nezveřejňovat vyhovující usnesení s tím, že pokud by věděla, že zveřejněno již bylo, nepsala by usnesení nové – ve své výpovědi před soudem ovšem tvrdila něco jiného. Dále zástupkyně kárného navrhovatele odmítla tvrzení kárně obviněné, že by vedení Městského soudu v Praze bylo lhostejné k požadavkům soudců na zajištění podpůrného personálu. Vedení soudu je v tomto směru aktivní, o zajištění asistentů se ale starají i sami soudci. Zástupkyně kárného navrhovatele uzavřela, že předmětný skutek považuje za velmi závažný, dosahující intenzity velmi závažného kárného provinění. Proto dala k úvaze kárného senátu i uložení přísnějšího kárného opatření, než jaké bylo uvedeno v návrhu na zahájení kárného řízení.

[24] Obhájce kárně obviněné v závěrečném vyjádření uvedl, že provedeným dokazováním bylo vyvráceno, že by skutkový děj proběhl tak, jak tvrdí kárný navrhovatel

pokračování

a jak vypověděla svědkyně M.; prokázána byla naopak skutková verze předestřená kárně obviněnou. Ta je přitom fakticky souzena za svůj perfekcionismus, neboť o svém předchozím procesním postupu přes víkend přemýšlela, věc následně konzultovala i se soudcem nadřízeného soudu a dospěla k závěru, že měla postupovat jinak. Místo toho, aby nad vzniklou situací mávla rukou, snažila se vzniklou situaci napravit. Postupovala ovšem na základě chybné informace od paní M., u které bylo dostatečně prokázáno, že šlo o pracovníci nekompetentní, bez potřebné praxe, která byla do funkce vedoucí kanceláře ustanovena bez toho, že by o chodu insolvenční kanceláři cokoliv věděla. O kvalitě práce paní M. i o situaci na insolvenční kanceláři podala dostatečný obraz výpověď svědkyně H. Právě v tomto kontextu je pak třeba hodnotit výpověď paní M., která popřela, že ke zrušení pokynu ke zveřejnění vyhovujícího usnesení v insolvenčním rejstříku došlo již 5. 2. 2018. Postup kárně obviněné, vedený snahou postupovat v dané insolvenční věci správně, lze zřejmě označit za nestandardní, ale zcela jistě nebyl mimo meze zákona. Podíl na vzniklé situaci nese primárně paní M.; role kárně obviněné je zde toliko marginální. Obhájce kárně obviněné uzavřel, že nebyla prokázána existence vytýkaného jednání, ani subjektivní stránka jednání kárně obviněné, neboť ta rozhodně nechtěla způsobit nějaký škodlivý následek. Navrhl proto, aby byla kárně obviněná kárného obvinění v celém rozsahu zproštěna.

[25] Kárně obviněná využila svého práva posledního slova. V něm vyjádřila nad celou událostí lítost. Uvedla, že jednala zkratkovitě a impulzivně, byla však vedena výlučně snahou vydat správné rozhodnutí. Rozhodně přitom odmítá úvahy o tom, že šlo o manipulaci se spisem, apod. Pokud by byla kanceláři o zveřejnění vyhovujícího usnesení vyrozuměna, rozhodně by nevydávala jiné usnesení. V této souvislosti zdůraznila, že nekompetentnost vedoucí kanceláře paní M. byla v řízení před kárným senátem dostatečně prokázána.

[26] Kárný senát se před vlastním posouzením věci zabýval tím, zda byly dodrženy lhůty pro podání kárného návrhu, uvedené v § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. Vzhledem k tomu, že k vytýkanému jednání kárně obviněné mělo dojít ve dnech 5. 2. a 6. 2. 2018, přičemž kárný návrh byl podán dne 16. 4. 2018, je evidentní, že jak objektivní lhůta (3 roky), tak i lhůta subjektivní (6 měsíců) byly dodrženy a věcnému projednání kárného návrhu tak nic nebrání.

[27] Kárný senát se zabýval nejprve tím, zda byla provedeným dokazováním dostatečně prokázána existence jednání, tvořícího skutek uvedený v kárném návrhu.

[28] Předně je nutno konstatovat, že kárným senátem provedené listinné důkazy podporují existenci skutkového děje tak, jak vyplývá z kárného návrhu. Z obsahu předložené kopie části soudního spisu i z listin předložených kárně obviněnou (jak byly popsány výše) se podává, že vyhovující usnesení kárně obviněná vyhotovila dne 2. 2. 2018, přičemž jej poslala v 16:13 hod. e-mailem vedoucí kanceláře M. M. a referentce L. H., spolu s pokynem ke zformátování tohoto rozhodnutí, jeho doručení blíže uvedeným subjektům a zveřejnění v insolvenčním rejstříku. Není taktéž sporné, že spis byl (po pracovní době) fyzicky předán soudní kanceláři, spolu s referátem kárně obviněné, který obsahoval i pokyn k doručení tohoto usnesení a jeho zveřejnění v insolvenčním rejstříku. Z výpisu

z insolvenčního rejstříku dlužníka OLEO CHEMICAL, a. s., dále vyplývá, že vyhovující usnesení bylo (na základě uvedeného pokynu) zveřejněno dne 5. 2. 2018 v 16:46 hod. Jak dále vyplývá z obsahu soudního spisu, kárně obviněná rozhodla dne 6. 2. 2018 o stejném návrhu na vydání předběžného opatření podruhé, ač si byla vědoma, že první (vyhovující) usnesení již bylo v insolvenčním rejstříku zveřejněno a je tedy závazné i pro soud. Tento závěr jednoznačně vyplývá z listin evidovaných pod poř. č. B 282/1 a 2, kde se nachází zmiňované usnesení a taktéž referát kárně obviněné ke zformátování a následnému doručení tohoto usnesení a zveřejnění v insolvenčním rejstříku. Z dalšího referátu, datovaného taktéž ke dni 6. 2. 2018 se podává, že kárně obviněná uložila kanceláři „zmylnit“ a „vyřadit“ z insolvenčního rejstříku a ze soudního spisu usnesení pod poř. č. B-279 (tedy usnesení vyhovující). Dalšími provedenými důkazy (výslech kárně obviněné a výslech svědkyň) tento skutkový stav vyvrácen ani korigován nebyl.

[29] Především nebylo vyvráceno, že ke zveřejnění vyhovujícího usnesení došlo na základě platného pokynu kárně obviněné. Zde kárný senát upozorňuje na fakt, že popis skutkového děje předestřený kárně obviněnou v její výpovědi není konzistentní, neboť na straně jedné vypověděla, že zamítavé usnesení vyhotovila během pondělního dopoledne (5. 2. 2018), přičemž poté, co jej donesla do soudní kanceláře, jí paní M. sdělila, že vyhovující usnesení je již zveřejněno; současně však vypověděla, že zamítavé rozhodnutí vyhotovila a poslala kanceláři až v úterý (6. 2. 2018). Důvěryhodnost její výpovědi oslabuje též rozpor mezi jejím tvrzením, že dopoledne 5. 2. 2018 jí paní M. sdělila, že vyhovující usnesení ještě není zveřejněné, a jejím vyjádřením k podané stížnosti JUDr. Dančíšiny, kde kárně obviněná uvedla, že vyhovující usnesení bylo kanceláří odesláno omylem, neboť měla již v konceptu připravené rozhodnutí ve věci samé, na základě kterého nebude nařízení předběžného opatření třeba; v pondělí 5. 2. 2018 na to upozornila kancelář, která provedla záznam do insolvenčního rejstříku o mylném zařazení dokumentu. Proti tvrzení kárně obviněné stojí výpověď svědkyně M., která opakovaně a jednoznačně popřela, že by od kárně obviněné dne 5. 2. 2018 obdržela jakýkoliv pokyn k nezveřejňování vyhovujícího usnesení. Nelze ovšem současně přehlédnout, že i důvěryhodnost této výpovědi je oslabena, neboť svědkyně původně zcela vylučovala, že by uvedeného dne byla s kárně obviněnou v jakémkoliv kontaktu, později však připustila opak. Co se týče výpovědi svědkyně JUDr. B., i její výpověď popírá tvrzení kárně obviněné, neboť ta ji měla dopoledne dne 5. 2. 2018 sdělit, že vyhovující usnesení nebylo kanceláří dosud rozesláno, bylo však již zapsáno v insolvenčním rejstříku a kárně obviněná proto dala kanceláři pokyn k odstranění tohoto zápisu. Svědkyně K. naopak vypověděla, že ji kárně obviněná (5. 2. či 6. 2. 2018 ráno) při hovoru o dané soudní věci informovala, že vyhovující usnesení kancelář dosud nestihla zveřejnit. Svědkyně H. pak k posuzované skutkové otázce nebyla schopna uvést nic konkrétního. Z uvedeného je tak zřejmé, že obsahy uvedených výpovědí jsou natolik rozporné, že z nich nelze učinit jakýkoliv relevantní závěr. Logicky tedy (pokud jde o rozebíranou část skutkového děje) tyto výpovědi nemohly vyvrátit skutkový stav věci, jak vyplývá z provedených listinných důkazů (viz předchozí odstavec).

[30] Dále lze konstatovat, že z obsahu soudního spisu, výpovědi kárně obviněné a výpisu z insolvenčního rejstříku neexistují pochybnosti o tom, že kárně obviněná rozhodla o stejném návrhu na vydání předběžného opatření (ze dne 31. 1. 2018) usnesením ze dne 6. 2. 2018 (na č. 1. 282 spisu), kterým o tomto návrhu rozhodla opačně.

pokračování

[31] Není taktéž sporné, že kárně obviněná dala kanceláři písemný pokyn k odstranění vyhovujícího usnesení z insolvenčního rejstříku a zveřejnění záznamu o chybně provedeném zápisu v insolvenčním rejstříku (viz výše konstatovaný obsah soudního spisu, výpovědi svědkyně M. i výpovědi samotné kárně obviněné).

[32] Fakt, že si kárně obviněná byla při vydávání zamítavého usnesení vědoma, že již došlo ke zveřejnění vyhovujícího usnesení v insolvenčním rejstříku, byl dokazováním taktéž dostatečně prokázán. Zda tuto informaci získala již 5. 2. (jak vypověděla svědkyně B.), nebo až ráno 6. 2. 2018 (jak by vyplývalo z výpovědi svědkyně M.) není podstatné. Rozhodující je, že pokyn ke *stažení* respektive *zmylnění* vyhovujícího usnesení (kárně obviněná tyto pojmy používá jako homonyma) z insolvenčního rejstříku a zveřejnění zamítavého usnesení tamtéž dala za situace, kdy o zveřejnění vyhovujícího usnesení věděla.

[33] V této souvislosti je nutno upozornit, že i za situace, kdyby se prokázalo tvrzení kárně obviněné, že pokyn k nezveřejnění vyhovujícího usnesení vydala ještě před jeho zveřejněním, avšak tento pokyn nebyl kanceláří respektován, na podstatě vytýkaného jednání by to ničeho nezměnilo. Z pohledu vytýkaného skutku je rozhodující, že (i) vyhovující usnesení bylo kárně obviněnou vydáno (ii) bylo zveřejněno v insolvenčním rejstříku (čímž se stalo závazným i pro soud) a (iii) ačkoli kárně obviněná věděla, že ke zveřejnění vyhovujícího usnesení došlo, přesto dala (minimálně) pokyn k odstranění tohoto usnesení z insolvenčního rejstříku a jeho nahrazení zamítavým usnesením cestou záznamu o mylném zápisu. Vystavěla-li totiž kárně obviněná svou obhajobu na tvrzení, že ke zveřejnění vyhovujícího usnesení došlo pouze v důsledku excesu soudní kanceláře, nebylo by možné (v případě, že by se toto tvrzení prokázalo) z této skutečnosti dovozovat, že sice *fakticky* ke zveřejnění usnesení došlo, ale (pro absenci vůle soudkyně k takovému postupu) účinky zveřejnění *de iure* nenastaly. Jak však již bylo výše uvedeno, toto skutkové tvrzení kárně obviněné prokázáno nebylo.

[34] Kárný senát se zabýval dále zbývající částí vytýkaného jednání, kterým měl být pokyn kárně obviněné k fyzickému odstranění vyhovujícího usnesení ze soudního spisu. Tuto skutkovou verzi potvrzuje referát kárně obviněné ze dne 6. 2. 2018 založený v soudním spisu a podporuje ji i výpověď svědkyně M., dle které by kancelář něco takového bez výslovného pokynu soudce neudělala. Rovněž svědkyně K. ve své výpovědi uvedla, že ji kárně obviněná výslovně řekla, že kanceláři dala pokyn k „*vyndání*“ tohoto usnesení ze spisu. Proti tomu stojí výpověď kárně obviněné, která se k existenci zmiňovaného referátu přihlásila, svůj postup však odůvodňovala tím, že referát vyhotovila až *ex post*, neboť chtěla převzít odpovědnost za pochybení kanceláře, která ji spis předložila již bez předmětného usnesení. Další svědecké výpovědi k této dílčí otázce nepřinesly nic relevantního. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl kárný senát k závěru, že k odstranění vyhovujícího usnesení ze soudního spisu došlo na výslovný pokyn kárně obviněné. Její tvrzení, že se pouze snažila „legalizovat“ stav zapříčiněný kanceláří, považuje kárný senát za účelové, a to zejména v kontextu opakovaných výhrad kárně obviněné k práci kanceláře, jmenovitě paní M. Kárný senát považuje za nevěrohodné, že by kárně obviněná skutečně chtěla zbavit odpovědnosti za vzniklou

situaci soudní kancelář, ačkoli s její prací nebyla dlouhodobě spokojena a opakovaně si na ni stěžovala. I tuto část vytýkaného jednání považuje tedy kárný senát za prokázanou.

[35] Za prokázaný lze považovat i následek, který tímto jednáním nastal. Tímto následkem bylo hrubé porušení procesního postupu soudu, které vedlo zejména k porušení ustanovení § 170 odst. 1 občanského soudního řádu, neboť soud nerespektoval své vlastní usnesení, kterým byl podle zákona vázán. To vedlo bezpochyby k ohrožení důvěry v nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů, jak to má na mysli ustanovení § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. Je třeba upozornit, že tento škodlivý následek se projevil i reálně v tom, že pochybení si povšiml jeden z věřitelů úpadce, který v něm spatřoval účelovou manipulaci se spisem a v tomto smyslu si i stěžoval u vedení soudu.

[36] Prokázána byla i příčinná souvislost mezi vytýkaným jednáním a vzniklým následkem, neboť je evidentní, že bez tohoto jednání by následek nenastal.

[37] Z provedeného dokazování konečně vyplynulo, že je naplněna i subjektivní stránka kárného provinění, tedy zavinění na straně kárně obviněné. Kárný senát se shoduje s názorem zástupkyně kárného navrhovatele, že kárně obviněná jednala v úmyslu přímém, neboť si jako zkušená soudkyně musela být vědoma, že jí zvolený postup je v přímém rozporu s elementární zásadou soudního procesu, a sice vázaností soudu usnesením, které bylo vyhlášeno.

[38] Lze tedy uzavřít, že se kárně obviněná zaviněným porušením svých soudcovských povinností dopustila kárného provinění ve smyslu ustanovení § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

[39] Při úvaze o uložení konkrétního kárného opatření zohlednil kárný senát především fakt, že JUDr. Víšková byla dosud kárně bezúhonná a zjištěné kárné provinění lze považovat pouze za ojedinělý excés z jinak kvalitně odváděné práce soudce. Kárně obviněná je zkušenou a odborně kladně hodnocenou soudkyní; provedeným dokazováním se nepotvrdilo, že by její organizace práce, práce se spisy a styk se soudní kanceláří byly jakkoliv nestandardní, či dokonce odporovaly požadavkům VKŘ. Rovněž se neprokázalo, že by kárně obviněná byla konfliktní osobou, s níž by podpůrný personál odmítal spolupracovat. Kárný senát zohlednil i fakt, že kárně obviněná vyřizuje insolvenční agendu, což představuje jednu z nejnáročnějších specializací především z hlediska míry pracovního zatížení. Rovněž kárný senát reflektoval složitou osobní situaci, v níž se kárně obviněná v době spáchání kárného provinění nacházela. Za polehčující okolnost konečně kárný senát považuje i fakt, že kancelář soudního oddělení kárně obviněné v rozhodném období řádně nefungovala a mohla tak přispět ke vzniku zátěžové situace, v níž se kárně obviněná rozhodovala o dalším procesním postupu.

[40] Jako okolnost přitěžující kárný senát naopak hodnotí zejména fakt, že kárně obviněná neprokázala dostatečný náhled na protiprávnost svého jednání. Kárně obviněné rovněž přitěžuje skutečnost, že se kárného provinění dopustila úmyslně. K tíži je kárně obviněné též třeba přičíst, že svým postupem porušila zcela jednoznačné ustanovení

pokračování

zákona a prováděcích předpisů. Přehlédnout nelze rovněž fakt, že vytýkaným jednáním došlo k reálnému ohrožení důvěry veřejnosti v řádné fungování justice.

[41] Ze všech uvedených důvodů dospěl kárný senát k závěru, že nepostačí uložení kárného opatření pouze ve formě důtky, ale je nutné postupovat podle ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., tedy uložit přísnější kárné opatření, kterým je snížení platu. Vzhledem k tomu, že okolnosti polehčující mírně převažují nad okolnostmi přitěžujícími, neakceptoval kárný senát návrh kárného navrhovatele na snížení platu o 10 % na 6 měsíců (kterým není ve smyslu ustanovení § 9 odst. 2 *in fine* zákona č. 6/2002 Sb. vázán) a ke snížení platu přistoupil pouze v rozsahu 10 % na dobu 4 měsíců.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. ledna 2019

Mgr. Radovan Havelec
předseda kárného senátu